

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת קדושים

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

תוכחה מהלב

בפרשתנו, פרשת "קדושים", מצוה התורה: "הוכח תוכיח את עמיתך", וקיום מצוה זו הרי בהכרח כרוך בראיית חסרון כלשהו בזולת, ומכיון שלפי תורת הבעל שם טוב כל ראיית חסרון בזולת פסולה לגמרי, כיצד יתכן שמענין של פסול ופגם תעשה מצות עשה מן התורה?

אך הביאור לכך הוא: קודם מצות "הוכח תוכיח", ממש באותו פסוק, מצוה התורה: "לא תשנא את אחיך בלבבך", וכן בפסוק שלאחר מצות "הוכח תוכיח" מצוה התורה: "ואהבת לרעך כמוך", וזאת כדי ללמדנו שרק אם באותה שעה שהינך רואה את הזולת עושה מעשה רע וכיו"ב לא מתעוררת בליבך הרגשת שנאה כלפיו חלילה וחס, ואדרבה, אתה מרגיש כלפיו אהבה וחמלה ודוקא משום כך הינך מצטער לראותו עושה מעשה שאינו ראוי לו, ורצונך להוכיחו על כך כדי שיתקן זאת וישיג שלמות - אז, ורק אז, שייכת בך מצות "הוכח תוכיח", שהרי בודאי תוכחתך תתקבל בליבו ותפעל פעולה רצויה, כיון שהיא יוצאת מלב אוהב ודואג, והזולת מרגיש זאת. תוכחה מסוג זה דומה לתוכחתו של אב יקר לבנו אהובו כשרואה אותו נוהג שלא כשורה, שבודאי היא לא נאמרת מתוך שנאה כלפיו חלילה, אלא להיפך, דוקא מרוב אהבתו של האב לבנו חשוב לו מאוד להוכיחו ולהעמידו על הדרך הראויה. ולכן על תוכחתו של הקב"ה לעם ישראל נאמר: "כי את אשר יאהב ה' יוכיח וכאב את בן ירצה". ועל כגון דא אמר רבי יהושע במסכת אבות (ב, יג) שטוב להדבק ב"חבר טוב", ופירש רבנו עובדיה מברטנורא שם ש"חבר טוב" היינו מי שמוכיחו כשרואה אותו עושה דבר שאינו הגון. אולם אם בשעה שהינך רואה את הזולת עושה מעשה רע וכיו"ב ליבך מתמלא ברגשות של כעס ושנאה כלפיו, והרגשת סלידה ממנו מציפה אותך, דע נאמנה שבשעה זו אינך שייך כלל במצות "הוכח תוכיח", שהרי אם תוכיח אותו על מעשיו דברייך לא יעשו שום רושם טוב בליבו ולא יפעלו מאומה, שהרי הזולת חש את השנאה העצורה בליבך כלפיו בתוך דברי התוכחה, ובודאי שהדברים לא יתקבלו על ליבו. כמו כן, לא נכון הדבר להוכיח את הזולת ממש ברגע המעשה אלא להמתין לזמן אחר כשיראה את רוחו טובה עליו ויש לו מצב רוח, שאז ליבו יהיה יותר פתוח לשמוע את תוכחתו הנעימה ולקבלה ברצון. וכן הורה שרואה את אחד מילדיו היקרים עושה מעשה לא טוב או מתנהג שלא בדרך ארץ, פשיטא שלא יוכיחו בכעס ובפני אנשים וילבין את פניו ח"ו, כי אז התוכחה בודאי לא תתקבל על ליבו של הילד, אלא יעלים מכך עין באותו רגע וישמור הדבר בליבו עד לשעה של עת רצון, ואז ידבר עם ילדו על אותו מעשה בלשון רכה ונעימה, וחזקה על תוכחה זו שתתקבל על לב הילד ותפעל פעולה טובה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

להוציא את הנפש מהגלות

אדם צריך להגיע ללב נשבר, לא מתוך עצבות חלילה וחס, אלא מתוך שמחה, מתוך "בשמך יגילון כל היום" (תהלים פ"ט), ראשי תיבות בכיה, כמו שכותב רבינו בליקוטי מוהר"ן (תורה קע"ה), ע"י שבן אדם יודע איך לשבר את הקליפות, לא בתוקף אלא בשכל, כי כל מה שעושים בכוח לא מצליח, צריך לעבוד את ה' בשכל, במוח שליט על הלב. יש תשובה של אנשי נינוה, כמ"ש "ויקראו אל אלקים בְּחַזְקָה" (יונה ג'), אומר רש"י אסרו אמהות לבד והולדות לבד אמרו לפניו רבש"ע אם אין אתה מרחם עלינו אין אנו מרחמים על אלו. זו תשובה של עיצומים, אם לא תעשה ככה לא נעשה ככה, כך עושים הבריונים. אלא צריך לעשות תשובה שבאה מתוך רחמנות על הניצוץ האלקי שבגלות. לוי יצויר ח"ו שחטפו לאדם ילד ושמו אותו במנזר באטליה הקתולית, מה יעשה אותו האב? האם הוא יאכל, או ישתה, או יישן, או יצחק? יום ולילה הוא ירוץ וירוף עד שיוציא את הבן שלו מהגלות, לא מעניין אותו שום דבר, הוא ימכור את הבית ואת הנכסים ואת הרכוש ויקח הלוואת עד שיוציא את הילד משם. מי שלא מרגיש כך לגבי הנפש שלו, שהיא אבודה ממנו בחיצוניים - הוא במצב קשה מאד. וכי זה דבר פשוט שהנפש בגלות, והיא עושה פגמים!!! לכן אומר בעל התניא שאדם צריך להזהר שלא יהיה לו לב קשה, אלא צריך שיהיה לו לב שבור.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
20:56	ר"ת 20:02	19:10	ירושלים
20:53	ר"ת 20:00	19:09	תל אביב
20:56	ר"ת 20:03	19:12	חיפה
20:53	ר"ת 20:01	19:09	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הרב מלווה אותנו כל הזמן

במשך שנה שלמה אני ורעייתי התקשינו להביא ילד לעולם, ואז החלטנו שנפנה לרופאים, אשתי הלכה לרופאה והרופאה אמרה לה שיש לה בעיה להיקלט בהריון. באתי למורנו הרב סיפרתי לו את דברי הרופאה. הרב רשם על פתק שם של תרופה ואמר לי תגיד לאשתך שתיתן את זה לרופאה. אשתי הגיעה לרופאה עם הפתק. הרופאה אמרה לה מי אמר לך לשתות את הכדור הזה? אשתי אמרה לה הרב יורם. הרופאה ענתה לה הוא גדול מכולם. (רופאה רוסיה). אשתי שתתה את התרופה ותוך שבועיים נכנסה להריון.

סיפור נוסף - הילדה שלי אביגיל סבלה מאי שקט רק בוכה כל היום מגיל חודש. לאחר בדיקות הוחלט שהיא תפסיק לינוק ותתחיל לאכול מיוחד מבקבוק. הילדה לא הייתה מוכנה לקחת בקבוק והיינו צריכים להאכיל אותה בכפית דבר שהיה קשה מאוד מאוד לנו ההורים ולילדה. אשתי התייאשה כבר מהמצב ואמרה לי קח את הילדה לרב יורם. הגעתי לרב עם הילדה הרב לקח אותה הרים אותה וטבל לה את המוצץ בתה שלו 3 פעמים ואמר לי קח אותה לבית הכל יהיה בסדר. הגעתי לבית והכנתי לה בקבוק והיא אכלה מהבקבוק אני ואשתי נשארנו המומים ומאז מצב הילדה השתפר ברוך ה'. לאחר שנה היא התחילה לסבול מחום כל שבועיים 41 מעלות. הגעתי לרב שאמר לי תבדוק את התפילין והמזוזות. בדקתי את התפילין והם היו פסולות. קניתי תפילין חדשות והילדה עדיין לא הרגישה טוב. אשתי אמרה לי הרב אמר לבדוק מזוזות. בדקתי את המזוזות והמזוזה שבחדר שלה הייתה פסולה החלפתי אותה וברוך ה' עד היום היא בריאה

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

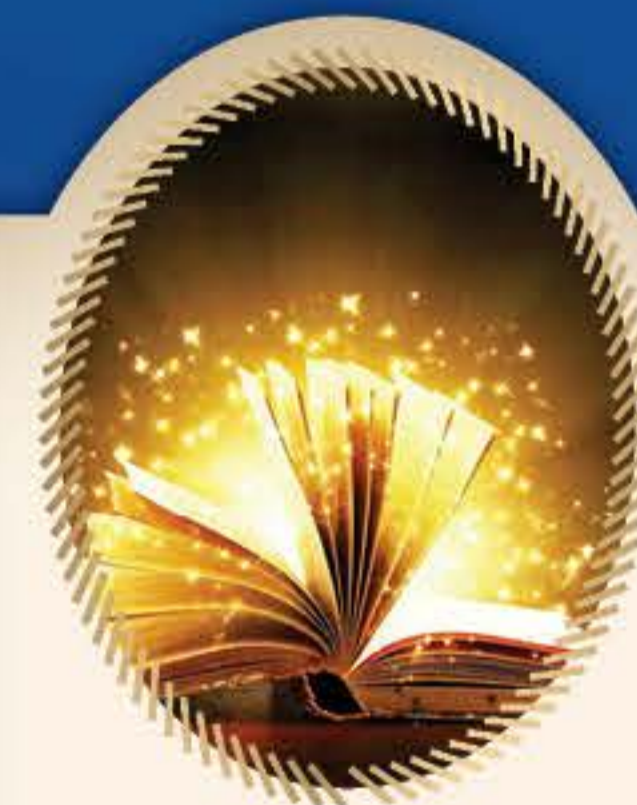
הלכות בציעת הפת

שאלה: מי שאינו אוכל לחם כלל, האם יכול לברך המוציא לחם מן הארץ רק כדי להוציא את האחרים ידי חובתן? ועל זה הדרך, אב שאינו יכול לאכול לחם כלל, ורוצה לברך המוציא כדי להוציא את הילדים הקטנים ידי חובה רק כדי לחנכם במצוות, האם רשאי לעשות כן או שמא גם בזה יש לאסור משום ברכה לבטלה?

תשובה: המברך על הלחם חייב לאכול ממנו מעט לכל הפחות, ואם אינו אוכל מהלחם כלל ועיקר, אינו יכול לברך ברכת המוציא לחם מן הארץ רק כדי להוציא את האחרים ידי חובתם, ואפילו בשבת שחייבים לאכול פת, אם אינו אוכל פת בעצמו אינו יכול לברך ברכת המוציא לחם מן הארץ רק כדי להוציא את האחרים ידי חובתן. ורק בשני מקומות התירו לברך לאחרים ברכת הנהנין אף על פי שאינו אוכל עימם, ואלו הן, "ברכת המוציא" באכילת מצה בלילה ראשון של פסח הוא ליל הסדר, (ובדומה לזה, אכילת לחם בלילה הראשון של חג הסוכות בסוכה), וכן ברכת היין של הקידוש, בין של הלילה בין של היום. ברם, אף על פי שאדם שאינו אוכל בעצמו מהלחם אינו רשאי לברך ברכת המוציא לחם מן הארץ כדי להוציא את האחרים ידי חובה, אלא אם כן יטעם חתיכת לחם קטנה, מכל מקום התירו חכמים לברך בעבור הקטנים הגם שאינו אוכל עימם כלל, וזאת כדי לחנכם במצוות. והעיקר להלכה שאפילו הקטנים האלו אינם ילדיו אלא ילדים אחרים לגמרי, רשאי לברך בעבורם ברכת המוציא כדי לחנכם במצוות.

שאלה: אם רוצה אחר בציעת פרוסת המוציא, לאכול גם לחם מסוג אחר שיש אצלו, האם צריך לאכול תחילה את כל חתיכת המוציא, או שמא אחר שטעם מעט מחתיכת המוציא יכול לאכול תיכף גם מהלחם האחר המצוי שם?

תשובה: הגם שמעיקר ההלכה יכול אדם לאכול תיכף אחר טעימת "המוציא" גם מחלות ולחמים אחרים הנמצאים אצלו, מכל מקום טוב ונכון משום חיוב מצוה לאכול תחילה את חתיכת הממוציא שממנה בצעו, ורק לאחר מכן יאכל מלחמים אחרים. וטוב ונכון להשאיר חתיכה קטנה מפרוסת ה"מוציא", ולאוכלה קודם ברכת המזון, כדי שישאר בפיו טעם הלחם שבירכו עליו, וכתבו המקובלים שיש בזה תיקון גדול לשמירת הברית וקדושת היסוד. ונכון להיזהר שלא לתת לבהמה או לגוי מלחם שבירכו עליו המוציא, אולם במקום שיש חשש לאיבה וכיוצא בזה, אין להחמיר.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

דקדוקי עניות ודקדוקי לשון

מעשה ברבי מאיר מפרימישלאן שערך את ה"סדר" בליל פסח בחברת מקורביו ועניים רבים. באמצע הסעודה פנה רבי מאיר לאחד העניים וביקשו להשמיע מתורתו.

פתח העני: סדר פסח הוא: קדש, ורחץ, כרפס. קדש - שנקדש עצמנו, ורחץ - כי נרחוץ עצמנו מחטאים, כרפס - שניקח "כר" להסבה ו"פת", היינו מצה לסעודה.

שיסעו אחד ממקורבי הרבי: כרפס כתוב בסמ"ך ואתה מפרשו בתי"ו?

הקפיד מאוד רבי מאיר ואמר: לא די שאותו עני עמוס בדקדוקי עניות, ואתה בא להעמיס עליו בדקדוקי לשון?...

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי יחזקאל לנדא - יז' אייר

חיבר חיבור על הש"ע בשם 'דגול מרבבה' וכן את ספרו המפורסם 'נודע ביהודה' על שם אביו, את הספר 'ציון לנפש חיה' (צל"ח) על הש"ס על שם אמו - מרת חיה.

ר' יחזקאל היה נוהג מידי שנה לרדת לפני התיבה בתפלת נעילה ביום הכפורים. על אף שלא היה מומחה בניגונים המסורתיים, חזקה עליו בקשתם של פרנסי הקהילה בפראג שלא ישנה את מנהג המקום כי מסורת היתה בידם שרב העיר מתפלל כשליח ציבור בתפילת נעילה. בין המתפללים היה עני אחד, אותו עני האזין היטב לקולו של הרב במלים "מכלכל חיים בחד" ולמחרת יום הכפורים כשחזר על פתחי בתי העיר כמנהגו לקבץ נדבות היה חוזר ומזמר את הניגון "מכלכל חיים" של ר' יחזקאל עם כל תנועותיו, והקהל נהנה מהצלחת חיקויו וכיבדוהו בנדבות נוספות. ראשי הקהל ראו בזה קלות ראש וזלזול בכבוד המרא דאתרא והזהירוהו שיפסיק מיד כי אחרת הוא יגורש מן העיר. בצר לו הלך העני לר' יחזקאל ושח לו כי ראשי הקהילה איימו עליו שלא יחקה את ה"מכלכל חיים", דבר שהוא לא עושה חלילה להשפיל את כבוד הרב כי אם לשמח את הציבור שעל ידי זה ישיג תרומה נוספת. שמע הרב את הדברים, לא כעס ולא הקפיד על ביזוי כבודו ולא די שהרשה לו להמשיך ולנגן כמנהגו אלא גם העניק לו כתב הרשאה בו כתב "רשות נתונה ממני למוסר כתב זה לכלכל את עצמו ב"מכלכל חיים" שלי".

איש אחד בא לפני ר' יחזקאל וביקש ממנו הסכמה על ספרו בענייני קבלה וחכמת הנסתר. אמר לו ר' יחזקאל: "הישאר כאן עד אחרי שבת, ונראה". כשבאו לבית הכנסת רמו הרב לשמשו שיכבד את האורח להיות שליח ציבור. האיש ירד לפני התיבה ומפאת שלא היה רגיל בזה שגה וטעה כמה פעמים. אחרי התפילה התאונן האורח לפני ר' יחזקאל: "למה זה שלחתיני?" ענה ר' יחזקאל: "הלא אני אין לי עסק בנסתרות ואיך אני יכול לחוות דעת על דברי קבלה? לכן עשיתי את הנסיון של ר' חנינא בן דוסא אם שגורה תפילתו בפיו יודע אני שהוא מקובל, ואם לאו יודע אני שהוא מטורף..."

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

לא כל הנוצץ זהב

"וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצְרֵי אֶרְצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ לְקַצֹּר וְלִקְטֹף קִצְרֵיךָ לֹא תִלְקֹט. וְכִרְמֶךָ לֹא תַעֲוִלֵל וּפְרִט פְּרִמֶךָ לֹא תִלְקֹט לְעֵנִי וְלִגְרֵךְ תַּעֲזֹב אֶתֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם" (ויקרא י"ט, ט' י')

כאן ציוותה אותנו התורה הקדושה לחוס ולרחם על העניים, כי על ידי שאנחנו זוכים לרחם על העניים ולתת להם מתוך מה שזיכנו ה' יתברך, ממילא אנחנו נמנעים מגאווה וממחשבות זרות על דברים מסויימים כאילו זה שייך לנו.

וממילא על ידי שהאדם ניצל מהגאווה, הוא זוכה שהשכינה הקדושה שורה עליו. ולכן אבא היקר עטרת ראשינו מבאר, שאפילו בתוך אנשי התורה הקדושה חשוב להידבק באנשי תורה שיש בהם ענווה אמיתית ויראת שמים טהורה, ולא ידבק בבעלי גאווה. וכמו שהעלה אאמו"ר בספר בצור ירום על התניא הקדוש (פרק לו), יש לדעת שגם בתלמידי חכמים עצומים ישנן הרבה דרגות ולא כולם שווים זה לזה, ולכן כשאדם כבר מחליט לדבוק בתלמיד חכם, קודם כל עליו לבדוק היטב מיהו ומה הם מעשיו.

לפעמים אדם רואה מרחוק איזה דבר נוצץ והוא חושב שזה יהלום, אבל לאחר שהוא מתקרב למקום ומרים את הדבר הוא רואה שזה רק עטיפה מבריקה של סוכריה. צריך לדעת שלא כל מה שנראה נוצץ זה זהב. לכן תבדוק היטב היטב עד שתמצא תלמיד חכם צדיק אמיתי זך קדוש ושלם בכל מעשיו, ותדע נאמנה שלא כל כך מהר זוכים למצוא אחד כזה. מי שמוצא לעצמו רבי מהר כל כך סימן שהוא מקולקל מבפנים. רבי אמיתי זוכים למצוא רק לאחר שעוברים הרבה יסורים, נפילות וביזיונות. אתה צריך להתפלל לה' שיאיר את עיניך למצוא את האיש הנכון שידריך אותך כיצד לתקן את מעשיך בשלמות ולזכות לחיי העולם הבא. ואם ה' כבר ריחם עליך וזיכה אותך להגיע לצדיק האמיתי - עליך להיות לפניו כאיסקופה הנדרסת ולבטל דעתך מפני דעתו. וגם אם הוא ידרוך עליך, תשמח ותודה לו מכל הלב, כולי האי ואולי תזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו - הכל לפי רמת הביטול והענווה שיש לך בפני הצדיק. אדם צריך להרגיש עצמו כבהמה שאין לה שום דעת, כמו שאמר דוד המלך ע"ה "ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך" ובזכות זה "ואני תמיד עמך אחזתי ביד ימיני". מי שמתבטל לפני ה' ולפני הצדיקים, הקב"ה משרה עליו את שכנתו, כמו שמצינו בהר סיני שבגלל הענווה שהייתה בו הקב"ה השרה את שכנתו עליו ונתן עליו את התורה הקדושה.

פרק ד' מאת ר. אהרן עיניו צופיות

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

לפעמים מבט קטן וחודר עם חיוך יכול להועיל הרבה יותר מהרבה מילים קשות.

העלון מוקדש :

להצלחת משפחת צפוני הי"ו לרפואת הודיה ומוריה בנות שרה אפרת עליה.

לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל לע"נ שלמה רז בן אסתר ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

דודם אברג'ל
יום ארבע

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000